Ч. 24. Середа 14 (1) лютого 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

„Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Соймові справи. — З німецкого парляменту. — Італїяньско-турецка війна. — Король Николай чорногорский в Петербурзї.

По суботнїшнім соймовім засїданю зібрали ся президиї польских соймових клюбів на конференцию, на котрій рішено змінити склад комісиї для виборчої реформи по мисли змін в складї і поглядах поодиноких сторонництв на справу виборчої реформи. Порішено отже, щоби ті провідники клюбів, котрі брали участь в переговорах, увійшли в склад комісиї, яка не була би вже узалежнена від конференциї голов, але сама могла рішати про богато справ. Примінюючись до оногдашних рішень конференциї президий польских клюбів, порішено віднести ся до Виділу краєвого, щоби до червня предложив статистичні материяли і карти, по чім сама комісия на їх основі скодифікує протягом лїта проєкт закона, так, що в вересни міг би закон бути принятий соймом.

На нарадї президиї польских клюбів з 8 с. м. застановлювано ся над тим, чи в біжучій сесиї має бути ухвалений буджет чи лиш буджетова провізория. Демократичні посли заявили ся за тим, щоби ухвалити лише буджетову провізорию, а то тому, щоби мати ґарантию, що сойм збере ся ще сего року для ухваленя виборчої реформи. Ставлено термін 6-ти і 10-ти місячний. Через те однак, що парляментарний календар не дає певности, що в місяцях лїтних найде ся час для сойму, згоджено ся на десятимісячну провізорию, так, що сойм мусїв би бути скликаний на вересень або на жовтень сего року. — Справа буджетової провізориї стане на порядок дневний нарад сойму вже в середу.

На порядку нарад другого засїданя німецкого парляменту був вибір президиї. На президента віддано 388 голосів, з чого Шпан (центровець) одержав 185, Бебель (социялїст) 110, кн. Шенайх-Кольорат (нац. лїберал) 88. В тїснїйшім виборі одержав Шпан 186, Бебель 114, кн. Шенайх-Кольорат 85. Заряджено тїснїйший вибір між Шпаном а Беблем, в котрім Шпан одержав 196 голосів, Бебель 175. Президентом вибраний Шпан, першим віцепрезидентом Шайдеман (социялїст) 188 голосами, а другим віцепрезидентом Паше (нац. лїберал) 274 голосами. Вибір президиї має бути повторений за чотири тижні. По виборі секретарів засїдане замкнено.

Як доносять з Берлина, нововибраний президент Шпан зложив свій уряд, а то для-того, бо центровцї не хотять, аби член їх партиї засїдав в президиї спільно з социялїстом. Як здогадують ся, президентом буде вибраний национальний лїберал кн. Шенайх-Кольорат, так що цїла президия була би в руках поступових партий, а консервативти не мали би в ній свого представителя.

Турецкий мінїстер війни передав дневникам депешу команданта Бенґазі, яка доносить, що Італїянцї в часї нічних битв в днях 25, 26 і 27 січня потерпіли погром. Через ті три ночи атакували Турки і Араби сильно італїяньскі становища. По італїяньскій сторонї полягло поверх 1.300 вояків. Менше більше на 40 шалюпах перевезено мерцїв на воєнні кораблї. Місто є переповнене раненими. Деякі італїяньскі компаниї в пень витяті. Турки і Араби мали лише 28 убитих і 89 ранених.

Мінїстер одержав ще й другу урядову вість, що Італїянцї бомбардували перед трома днями місто Конфуду над Червоним морем. Знищили касарнї, конак, кварантану і часть міста. З мешканців міста нїхто не згинув. Славний арабский ворохобник Саід Ідріс заявив заявив Італїянцям, що хоче помогти їм в борбі з Турками, тому дали єму Італїянцї досить оружия, однак племена, що доси стояли за Ідрісом, відразу звернули ся против него.

З Риму доносять, що побут ґен. Каневи в Римі відносить ся до важної стратеґічної квестиї, в який спосіб Італїянцї мають тепер оперувати. Ґен. Канева радить, щоби покищо не посувати ся в глубину краю, бо то кошту

---

2)

З НАЙНОВІЙШОЇ РЕПУБЛИКИ.

Образки з подорожий по Хінї або Кітаю.

Після Цобельшица, Гессе-Вартеґа і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Давнїйшими часами ескортували носилку знатних гостий в Кантонї вояки, котрих кафтани украшала червона вишивка. Але жевніриска віцекороля вже щезли: в новій републицї приймають кождого чужинця гостинно та й дїйстно ми не замітили анї слїду якоїсь ненависти товпи до чужинців, котру, як то сказав менї мій провідник, піддержувано давнїйше з гори. Противно, люди в містї показали ся дуже ввічливі і прихильні, жебраки далеко не такі вілзливі і безстидні як в Индиї, а дїти так веселі і пусті, як приміром в Неаполи. Замість давних вишиваних кабатів войскових настав тепер мундур горожаньскої ґвардиї. Утворене сего войска а передовсїм узброєне єго в німецкі карабіни „модель 98“, коштувало очевидно великі суми, отже Хінцї помогли собі в ориґінальний спосіб, хоч серед наших відносин не конче відповідний. Они скликали всїх малих і великих розбишаків морских, що займали ся своїм ремеслом головно на Перловій рiцї, а до того ще й тих, що найбільше непокоїли всїлякі гостинцї, а забезпечивши їх, що не будуть карані, приказали їм стягати від богачів визначену на них дачку. Тота зволоч показала ся віддїлом знаменитих екзекуторів податкових і як стій призбирала великі суми.

Отже гроші знайшли ся; щоби же тим прихильним людем оказати вдячність, принято їх до горожаньскої ґвардиї, а найзручнїйшим з них признано навіть висшу ранґу. Мій провідник, чоловік очевидно інтелїґентний, котрий навіть дуже добре говорив по анґлїйски, не таїв ся передо мною з тим, що серед звичайних відносин він би того не похваляв; але годі було щось вдіяти і треба було собі помагати, як можна. Впрочім зроблено й добре дїло: з давних розбишаків поробили ся знамениті вояки, котрі уважають дуже на то, щоби удержати у войску як найбільший послух і порядок.

Горожаньска ґвардия Нового Кантона стоїть під командою полковника, котрий має коня і красний синїй униформ. Мілїция єсть що правда узброєна, але не має одностроїв; на звичайнїй синїй кітли, яку й нарід носить, має лиш причіплений білий платок, на котрім виписане число полку і компаниї тай подане місце, де тота мілїция закватирована. На поміщене вибрано по части ті старі сьвятинї, де в часах бунту вела ся найзавзятїйша борба. Так н. пр. стара сьвятиня страху, паноптікум з плястичними ґрупами, представляючими муки буддайского пекла, знищена зовсїм, хоч остаточно й не велика шкода. Зі сьвятинї пятьсот божків, в котрій пятьсот мудрих Хінців з позолочуваного дерева споглядає з невичайно глупим усьміхом на тих, що до неї входять, зроблено кінську стайню, а величезну на пять поверхів високу паґоду (сьвятиню стоячу свобідно на якійсь площи) перероблено на крiпость. Ся велика паґода служила вже давнїйше до войскових цїлий; она стоїть на стрімкім горбі, на котрім ще до нинї видко слїди давних укріплень. Старі як сьвіт пушки на самій долинї роблять все ще грізне враженє, але одного з божків на самій горі, що має представляти мінїстра просьвіти із семого столїтя, котрого до сьвятих зачислено, замалювали тепер червоними карикатурами. Так то революция не пощадила й мінїстра просьвіти, зачисленого до божків.

Кантон має звиш сто сьвятинь і здає ся, що лиш три з них присьвячених Кунґ-фу-це'ви (Конфуциєви, хіньскому фільософови, основателеви хіньскої віри), повістали необсаджені войском. В так званім містї померших, тій части міста, де знаходять ся кладовища і де богачі своїх померших держать цїлими десятками лїт, доки аж який віший жрей не визначить догідного місця і часу на остаточний похорон, видко тепер всюди лиш розвалини і ру-

вало би величезні суми а не стояло би в ніякім відношеню до евентуальних зисків, а зате приспішити воєнні операциї в инших країнах, бо з часом сяк чи так арабскі племена відпадуть від турецкого войска.

Дальше доносять часописи, що ґен. Канева прибув до Риму по нові інструкциї щодо поділу войскових команд в Тріполітанії і Киренайці. Команди сполучені доси в одній руці, будуть побільшені, так що буде окремий комендант в Киренайці, а окремий в Тріполітанії. Ґен. Канева остане дальше начальником цивільних властий в Киренайці і Тріполітанії.

До Петербурга приїхав тепер чорногорский король Николай в гостину до царя. На обіді виданім в честь чороля підніс цар тоаст, в котрім висказав радість з причини приїзду короля, підносив его заслуги в часі его 50 літного пановання в Чорногорі і желав дальшого мирного розвитку молодому королівству під его проводом, додаючи, що найде все братні чувства, а також коли буде потреба і підпору Росиї. Цар випив в честь короля, маршалка росийскої армії, королевої Милени і цілого геройского народу чорногорского. Музика заграла чорногорский гимн.

Король Николай відповів по сербски. Сказав, що хоч від давна тішить ся постійною прихильностию царя, то однако приняте, якого зазнав, глубоко его зворушило. Дякував і заявив, що цілий чорногорский нарід відчуває вдячність для царя. Підніс здоровле царя і царскої родини.

Новинки.

Львів, 13 лютого 1912.

— **Іменоване.** Є. В. Цісар надав надзвичайному професорові порівнуючої анатомії при львівскім університеті дрови Кав. Кветневскому титул і характер звичайного професора університету.

— **Репертуар руского театру у Львові.** Саля „Gwiazdy" ул. Францішканьска 7. Початок о год. 7 вечером.

В середу, дня 14 с. м. „20 днів тюрми", фарса в 3 діях Деваліера.

В четвер, дня 15 с. м. „Чарівниця", образ драматичний з давних часів зі співами і танцями в 5 діях М. Старицкого.

В пятницю, 16 с. м. „Роксоляна", опера в 3 діях з прольогом Дениса Січиньского, нова вистава.

В суботу дня 17 с. м. новинка: „Кохання і смерть", драма в житя Жидів в 4 діях Я. Гордіна.

В неділю 18 по полудни о год. 3-ій „Пали вода", фарса зі сьпівами і танцями в 4 діях Карпенка Карого.

Вечером о год. 7 30 „Ревізор з Петербурга", комедия в 5 діях Миколи Гоголя.

— **З Глинян** доносять: Дня 28 січня відбули ся в Глинянах перші конституючі збори місцевого повітового комітету „Рідної Школи", на яких рішено перевести орґанізацию збирання складок на „Рідну Школу" та взагалі заняти ся справами шкільництва у нашім повіті. Виконуючи рішенє загальних зборів шкільного комітету в Глинянах, упрашаємо добродіїв з судового повіту глиняньского, всякі складки на „Рідну Школу" слати на руки скарбника сегож комітету о. Стефана Ковалева в Глинянах. За виділ: голова Андрій Балтарович, посадник.

— **Застряг в снігу.** З Черновець доносять, що на шлях Лужани-Кіцмань застряг онодги в снігу поїзд особовий. Подорожні мусіли цілий день пересидіти у ваґонах. В протягу дня приїхали 4 льокомотиви, котрам однак не удало ся рушити поїзд з місця. В ночи приїхали знов дві льокомотиви і 100 робітників, котрим остаточно удало ся поїзд розкопати, Аж по упливі цілої доби міг поїзд рушити з місця.

— **Процес о шпигуньство.** В Перемишли розпочав ся процес о шпигуньство против арештованої в липни 1911 р. Мариї Тромпчиньскої, літ 28, родом з Петербурга і кадета Генриха Бльоха, літ 20. Обжалована не признає ся до вини, хоч не перечить того, що у начальника охрани, Батюшина в Варшаві брала лекциї шпигуньства. Батюшин дав їй 160 рублів і білєт до границі та вислав до Перемишля. Тут завела она з Бльохом так тісну звязь, що він не мав сили оперти ся їй. По переслуханю Тромпчиньскої і Бльоха приступлено до переслухання сьвідків.

— **Злодій в церкві.** На поді в церкві ОО. Василиян при ул. Жовківскій прихоплено по замкненю церкви якогось Стефана Шайкевича і віддано в руки поліциї. Позаяк торік доконьно в тій церкві кілька крадежий, то від тої пори завсігди по замкненю церкви один із сьвященників при помочи служби перешукує цілу церков і так було й тепер та при тій нагоді зловлено Шайкевича, котрий умисно дав ся замкнути, щоби там щось украсти.

— **Небезпека повени над Сяном.** З Перемишля доносять, що вода в Сяні прибуває що раз більше і вже тепер виносить 4 метри понад уровень. Серединою ріки іде крига, а боками пливе широка струя. Передмістє Вильче від сторони Сяну стоїть вже під водою. Доси залила вода 7 домів. Вчера пополудни пioнiри перевозили людий чайками. Тепер стоїть на поготівли одна компанія пioнiрiв. Під Радимном коло деревляного моста сперла ся крига. Так само сперла ся крига під селом Бушковичі. Тут стоять під водою поля, оболоня, гостинці а навіть і зелізниця. В Перемишли небезпека повени стає щораз більша. Улиці положені понизше берегів Сяну стоять вже під водою. Вода залила вже часть торговиці і тунель до ул. Під'їздової. Нині рано мали динамітом розсадити сперту кригу під Радимном. Єсть обава, що коли би крига рушила, то розібє і забере низше положені доми.

— **О мало що не катастрофа.** Як би так ще частійше як доси валили ся камениці у Львові, то можна би таки цілому сьвітови оповістити, що Львів валить ся. Торік завалила ся одна каменица і потягнула за собою жертви в людях. Сего року нотували ми також вже кілька подібних случаїв а в ночи з суботи на неділю завалила ся знов одна каменица і лиш якимсь чудом стало ся, що не зробила смерти цілій родині. Ось як склала ся та подія:

При ул. Янівскій ч. 12 напроти костела сьв. Анни, стояла двоповерхова каменица, власність Боруха Чиша, збудована ще в перших десятках 19 го столітя. Вже давно звертано увагу Чиша, що каменица готова завалити ся, аж наконець торік Чиш рішив ся направити каменицю і закликав майстра мулярского Івана Островского, котрий оглянувши каменицю докладно, сконстатував, що одна стіна т. зв. огнева усуває ся щораз більше і треба еї конче завалити та поставити нову. Чиш однак задля великих видатків не хотів на то згодити ся і казав тимчасом направляти каменицю з другого боку. Направа тягнула ся майже цілий рік, бо Чиш не доставляв потрібного материялу і не платив робітників. Островский однак видячи, що згадана стіна щораз більше усуває ся, звертав на то увагу Чиша а коли то нічо не

мовище. Підчас розрухів в Кантоні позабирано звідси дуже дорогоцінні домовини, срібні статуї божків і золоту посуду на страви для померших на тамтім сьвіті а відтак, коли вже знов настав спокій, не можна було знати, до котрої сьвятини занести назад домовину і настала була знов колотнеча, бо Хінці дуже па то уважають, щоби своїх померших шанувати і віддавати їм приналежну честь. Стара сьвітяна паґода, збудована, як кажуть, ще в 537-м році а помальована на рожево, перемінила ся на справдешну касарню. Навіть в сусіднім монастири чистого розуму ночують люди з гороньжаньскої ґвардиї в келях черців а черці перестали так само коси носити.

Місто Кантон, зване по хіньски Кванґчу-фу. колись столиця хіньскої провінциї Кванґтунґ, лежить на 150 кільометрів далеко від моря по найбільшій части на північнім березі ріки Чу-кіянґ або Перлової ріки. В сих сторонах, де місто Кантон, спливають ся дві ріки: Сі-кіянґ або „західна ріка" і Пеі кіянґ або „північна ріка". Обі ті ріки розпливають ся на множество розток, поміж котрими то більші то менші кусні землі творять ніби острови, повідділювані один від другого мов би якимись штучними каналами. При самім устю до Полудневого хіньского моря творять обі ті ріки величезний лиман, котрий підходить аж до Кантона і називає ся Перловою рікою або по хіньски Чу-кіянґ.

Само місто творить неправильний чотирокутник, обведений муром високим на 8 м. а грубим на 6 метрів. Мур той з камінними фундаментами єсть вимурований з цегли і тягне ся 10 кільометрів довкола. Від сходу на захід тягне ся поперечний мур, що ділить місто на дві не рівні части: значно більша часть або старе місто, котрого полудневозахідну часть займають Манджури і полудневе або нове місто, де вже переважно мешкають Хінці. Крізь ті мури обводові можна зайти до міста 12 брамами а крізь поперечний мур ведуть 4 брами. Через місто переходить також кілька сплавних каналів.

По обох боках старого міста лежать великі передмістя: на заході величезне західне передмістє а на заході значно менше, східне; на полудневім заході над рікою єсть передмістє Ша-мієн, де мешкають переважно Европейці. Наконець по другім боці ріки суть ще передмістя Го нан і Фа-ші. До того прилучає ся ще передмістє Тан кія або т. зв. лодочне місто, котре тягне ся яких 7 до 8 кільометрів далеко. Єсть то так оригінальне місто, якого другого не знайде на сьвіті. Тут стоять тисячі а тисячі лодок одна коло другої а всі поприв'язувані до палів і творять довгі улиці. На кождій лодці жиє одна родина і тут єї вітчина, тут єї домівка. Бувають і такі люди, котрі від коли уродили ся, не станули ще на сухій земли, хоч вже значинають старіти ся. Жителів лого лодочного міста оціняють на яких 300.000 душ. Они жиють з ловлі риб, плавби по ріці і з робіт в пристани а значна з них часть ще й з розбишацтва морского, до чого надають ся знаменито не так само море як ріка з множествои своїх розток.

Доми в Кантоні суть по найбільшій части муровані з каменя, лиш в европейскій части суть доми з цегли. Доми на манджурскім передмістю суть по найбільшій части ліпянки з глини і побілені зверха. Доми призначені для торговлі і промислу суть високі кілька поверхів і сполучені з собою матами так, що они в вузких і без того вже темних улицях здержують зовсім сьвітло сонця. Улиці, як сказано, суть вузкі; найширші з них бувають на 3—4 метри широкі і возами на них їздити не можна; але впрочім суть они добре вибруковані і частійші як в инших хіньских містах.

В Кантоні єсть звиш 100 хіньских сьвятинь і яких 2000 ереїв та черниць, з котрих мало що не всі будґістичної віри. Крім того єсть тут в старім місті ще й магометаньска мошея, котрої початок сягає аж до 1350 року. Найвисшим будинкам в Кантоні єсть католицка церков на новім місті. Замітний також єсть тут будинок до іспитів призначений для цілої провінциї, в котрім знаходить ся приміщене на яких 8—9000 осіб, які тут що року складають іспити на учених і мандаринів. Крім того має Кантон ще яких 20 місийних шкіл і шпиталь оснований Американцями ще в 1835 р.

Кантон єсть одним із найбільших торговельних міст в Хіві і був давнійше одиноким містом, що було отворене для европейскої торговлі. В теперішних часах торговля тут трохи підупала, але все-таки єсть ще дуже значна. Тут виробляють головно шовкові і бавовняні материї а крім того знаходять ся тут фабрики скла, порцеляни і паперу. Найважнійшим артикулом вивозовим єсть шовк, котрий вивозять переважно до Анґлії і до Европи. Важним артикулом вивозовим єсть також чай, котрий так само по найбільшій части іде до Льондону.

(Дальше буде).

помагало, то ходив до комісарияту а з комісарияту до уряду будівничого та давав знати, що грозить катастрофа. Справа проволікала ся, аж остаточно Чиш згодив якогось архітекта, котрий мав заняти ся направою камениці.

Тимчасом з суботи на неділю на кілька мінут перед четвертою годиною рано завалила ся ціла одна часть камениці. В хвили тої події мешканя на партері і на першім поверсї були вже опорожнені з причини наміреної реконструкциї, лиш на другім поверсї мешкав ще в двох комнатах і кухни учитель школи видїловоі п. Юліян Пісевич, котрому лише що в суботу казали випровадити ся в понеділок вечером.

Родина пп. Пісевичів з шестеро дітьми і тетою жени, 76-лїтною старухою, п. Шидловскою, спали, коли нараз камениця зачала валити ся. Лоскіт збудив п. Пісевичеву і она перепуджена крикнула, що камениця валить ся і всїх побудила. Ціла родина вискочила з ліжок і вбігла до кухнї. В тій хвили завалила ся часть камениці і лиш якимсь чудом остала ся тота друга часть, в котрій була кухня. Лиш длятого родина пп. Пісевичів остала ся при житю, але зато стратили ціле своє майно, котре завалена камениця зовсїм знищила і присипала. Шкода їх виносить около 6.000 кор.

Значну шкоду потерпів також сусїд майстер ковальский Янечек, котрому румовище валючої ся камениці знищило богато возів транспортових, стоячих на подвірю, що припирає до згаданої рудери. На подвірю п. Янечка стояла також будка, в котрій звичайно ночували бойки, що продають овочі. На щастє тої ночи нїхто в будцї не спав, а то не вийшов би був живий з неї, бо спадаюче румовище зовсїм єї розбило і знищило. В справі сеї події веде тепер поліция енергічні доходженя.

— **Месть пияків.** З Журавна доносять про таку подію, яка склала ся дня 1 с. м. в Ляховичах зарічних коло Журавна: Того дня забавляла ся при чарці в коршмі Хаїма Ґовіґа більша громадка місцевих господарів а між ними і начальник громади Андрусь Кулик. Нараз около 12 год. в ночи явили ся в коршмі два брата Станислав і Теодор Бучковскі. Вже з лиця їм було видко, що они прийшли в якімсь злім намірі. Перший з них Станислав був через довший час в тім селї писарем громадским, але що запивав ся налогово, то війт загрозив єму, що коли не перестане пити і не присягне від горівки, то усунено его з посади. Станислав присяг небавком, що крім пива не буде пити ніяких алькогольних напитків, однак небавком по присязї зачав знову пити, а навіть зачав ще частійше запивати ся як перед тим, внаслідок чого війт усунув его з посади. Станислав зачав тоді голосно відгрожувати ся, що заріже війта.

Війт остережений кимсь, виніс ся тихцем з коршми і попросив ще кількох присутних, щоби відвели его до хати. Ледви що відійшов кільканайцять кроків від коршми, як побачив, що за ним біжить двох людий. Були то оба брата Дучковскі, котрі побачивши, що нема війта в коршмі, пустились за ним в погоню. Товаришам війта удало ся їх задержати, а війт тимчасом втік. Буковскі, не могучи пімстити ся на війті, пімстили ся на однім з тих, що їх задержали. Був то селянин Гнат Веляковщиць. Станислав Бучковский пхнув Гната ножем в ліву грудь так, що той облитий кровю впав на землю. Напастники втекли, а зраненого відведено до найближшої хати, де єму подано першу поміч. Показало ся, що рана хоч тяжка, не була смертельна, бо ніж зсунув ся по кости і лиш пробив наскрізь руку коло грудий. Раненого відвезено на другий день до суду в Журавні в цїли доконаня оглядин лікарских.

Господарство, промисл і торговля.

— **З зелїзниці.** „Ґазета Львівска" з дня 15 с. м. оголошує публичну лїцитацию на заладоване зглядно зладоване шутру в р. 1912 в окрузї ц. к. Дирекциї зелїзниць у Львові.

Дотичні оферти на приписаних формулярах треба подавати до дня 29-го лютого с. р. год. 12 в полудне до ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові.

Близші условія суть подані в „Ґазеті Львівскій" з дня 15 с. м., а інформаций уділяє також бюро III. названої ц. к. Дирекциї, третий поверх, двері ч. 305.

Телеграми.

Льондон 13 лютого. Вчерашне засїданє кабінету тревало дві і пів години. Часописи доносять, що раджено головно о річах стоячих в звязи з побутом Гальдана в Берлинї.

Пекін 13 лютого. Оголошено якраз декрет о абдикациї династиї і проголошеню републики.

Пекін 13 лютого. В едикті о признаню републики сказано: Величезна більшість народу єсть за републикою. Годї противити ся бажаню міністрів в користь слави одної родини. Длятого цісарева вдовиця і цісар переносять верховну власть на нарід і наказують Юаншікаеви зорґанізувати тимчасове републиканьске правительство і вест переговори з републиканами в справі основаня Унії, котра має за безпечити мир в державі і в виді великої републики сполучити Манджурів, Хінців, Монголів, Магометан і Тибетанців.

Еперієш 13 лютого. Ріка Попрад внаслїдок того, що сперла ся крига, виляла і залила часть місцевости Пальоча. Також з многих инших місцевостий доносять, що повінь наробила значної шкоди.

Мукден 13 лютого. Революціонїсти заняли Каїпінґ.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні означені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова з головного двірця

До Кракова: **12·25**, 3·10, **8·22**, 8·45, **2·30§)**, 2·41, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.

*) до Ряшева, §) від 1/6 до 10/9 виключно щоденно, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·47, 11·13.

†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·30**, **3·05*)**, 6·29†), 10·45

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·[illegible]

§) Від 15/6 до 10/9 виключно днии в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·4[illegible] 11·35*)

*) до Рави рускої (лиш в недїлю).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·1[illegible]

До Стоянова: 7·50, 5·20

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·23**, 9·09, 11·33.

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30 10·40§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

Приходять до Львова на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·36**, **2**, 5·42, 7·15†) **8·25**, 9·5[illegible].

†) з Мшани від 15/6 до 30/9 виключно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.

†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·51, **6·26**, 9·34

*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·[illegible]

§) Від 15/6 до 10/9 виключно днии в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·[illegible], 9·52†)

†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·0[illegible]§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·4[illegible]§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

За редакцию відп. відвя: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

ОГОЛОШЕНЯ.

Дуже важне
для терпячих на пропуклину.

М. Фрайліх

Львів, ул. Городецка 35

специяліст патентованих бандажів, видав нову ілюстровану брошуру під титулом: „Пропуклина і результати нововинайдених бандажів“ і на бажане кождому висилае gratis і franco.

6 простирал

найліпшого льну, дуже добірний ґатунок. . К 15·— 30 м. добрихрешток сортованих —8 м. дов. К 18·— На жадане висилаемо даром і оплачено взірці льняних і бавовняних виробів — як також модного бархану і флянелї!

Ткальня полотна і вовни
Братів Крейцар
Добрушка (Чехи).

Михайло Скірка

римар і сїдельник
у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручае
богатий вибір сїдел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всілякі вироби зі шкіри.

Цїни приступні.

Поручаемо П. Т. Кружкам рільничим і шинкарям фірму

М. Зарваніцер

склад ВИН в Калуши,

котра достарчае найліпших і природних вин, почавши від 50 літрів в бочівках, а іменно:

1) біле або червоне	— —	по 75 сот. — —
2) біле вино десерове	— —	по 90 до 1 Кор.
3) червоне вино десерове Bluttrott	—	по 90 до 1 Кор.
4) вино токайске („церковне“)	—	по 1 К і більше.
5) Іа сливовиця 75 прц.	— —	по 1·80

Містове Бюро зелізниць державних

у Львові, пасаж Гавсмана 9

продае білети на всї зелїзниці в краю і за границею.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймае пренумерату і оголошеня до всїх дневників краевих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.